

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

A kézdivásárhely városi és vidéki vadász-egyesület hivatalos közlönye.

Megjelentek hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.
 Előfizetési árak: Egész évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 25 kr. — Egyos szám ára 5 kr. Községek, tanítók, iparosok, és egyesületek, melyeknek tagjai egyenként előfizetnek, 4 frtért kapják a lapot.

Feladv. szerkesztő: Dobay János.
 Kiadó-tulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

A lap szellemi részét illető közlemények, szerkesztőséghez (Dobay János Kézdi-Vásárhelytől) intézendők.
 Kiadó hivatal: K-Vásárhelytől az ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájában, hová hirdetések s előfizetési pénzek küldendők.

Költségvetési vita.

Az országgyűlés a héten, folyó hó 5-én, kezdette meg a költségvetés tárgyalását. Az állami élet hü tükré ez a költségvetés, mert ebben a költségvetési előirányzatban nyilvánul az állameszmének fizikai ereje. Ebből látjuk, hogy az államhatalom az ország érdekében mi jót kezdeményezett, meddig terjednek az aspirációk a nagy nemzeti célok elérése tekintetében, de viszont ebből kitűnik egyszerűen, hogy hiány, a mulasztás a jogos szükséglet tekintetében. Ugyanesebből a költségvetési előirányzatról látjuk, hogy a nemzet fizikai ereje mennyire terjed, képes-e megbirkózni azokkal a nagy feladatokkal, amelyeket a mindenre kiterjedő, modern államhatalomtól elvárunk; vajjon maga ez az államhatalom erős vagy gyenge lábon áll-e? A költségvetés ekként felölelve az állami élet és állami feladatok összes mozzanatait, a legszélesebb körű bírálatra szolgál alkalmul. Mivel pedig az úgynevezett költségvetési végrehajtási törvény (appropriáció) megszavazása a kormánnyal szemben a legerősebb bizalmi nyilatkozat, önként érthető, hogy az ellenzék a költségvetési vitát szokta felhasználni alkalmul arra, hogy a mindenkor kormány működése felett elmondja véleményét az egész nemzet előtt. Valóban ennek a permanens parlamentnek nincs is fontosabb feladata, mint az évi költségvetés elintézése. Nagy felelősséggel jár ez, különösen az ellenzékkel szemben, mert ha az államélet szük-

ségeinek elbírálásánál úgy az állami célok helyes felismerése, mint azok elérésére szolgáló eszközök czélszerű megválasztása tekintetében a kormány előterjesztésének színvonalán alul marad és bírálatának sem elvi, sem gyakorlati sikere nincs; a nemzeti célok eléréséhez pedig egyetlen eszmével sem járul, egyetlen kérdésben sem találja el a helyes utat, hanem az egész vita meddő marad: bizonyára még távolabb fog esni a nemzet bizalmának birtokától, mint amilyen távol volt a költségvetés előtt.

A kritika oda irányuljon tehát, hogy helyesek-e azok az elvek és azok a módszerek, a melyeket a kormány alkalmaz a közérdek védelme és előmozdítása czéljából. Ehhez csakugyan szó férhet és az ellenzék valósággal nem fogja elmulasztani a kedvező alkalmat, hogy a hol jobbat, helyesebbet, czélszerűbbet tud ebben a tekintetben, rögtön előmutassa és okával támogassa. De mivel az ellenzéknek minden áron az a czélja, hogy a mostani kormányt, melynek működése iránt bizalma nincs, a helyéről eltávolítsa, a vitába fogja vonni a kormány összes személyi vonatkozásait, összes viselt dolgai, intézkedéseit, mulasztásait, mert a hadjáratnak legfőbb elve, hogy az ellenség összes tényezőivel számoljon és ott kezdje a támadást, ahol a megtámadott leggyöngébb. Ezt az elvet főként most akarják érvényesíteni a döntő ütközetnél.

Az ellenzék már meg is kezdte esztározásait. A manőver megindult abban az irányban, hogy kimutassák, miként ez

a kormány törvénytelen alapon, pláne törvénytörés útján akarja fentartani hatalmát. Kiadatott a jelszó, hogy a választók névjegyzékének összeállítása körül — mint hirdetik, felsőbb parancsra — hamisításokat, önkénykedéseket követtek el, hogy az ellenzéki választókat szavazati joguktól megfosztassák.

(Vége köv.)

A hét története.

A földművelési tárcza a válsága szordán először képezte parlamenti diskusszió tárgyát a ház elnökének ama bejelentése kapcsán, hogy ő felsége gróf Festetics Andor tárczájától felmentette a Darányi Ignácot földművelési miniszterré nevezte ki. Ehhez a bejelentéshez fűződött az az igen rövid, de gyors menetű vita, mely oda állította a kormányt, annak pártját, hogy nyílt parlamenti forum előtt számoljon be, mint Ugron Gábor, igen találóan fejezte ki: „a kivégzés ama házilag kezelt módjai felől, a melyek e pártban kezeltetnek.” Hiába, a sok szellem egy főben nem férhet el!

Miklós Ödön államtitkár kedden elbucszott a földművelésügyi minisztérium tisztai karától, amelynek harmadfél éven keresztül egyik vezetője volt. Ez aránylag rövid idő alatt biztositotta magának az összes tisztviselők rokonszenvét, amely szépen nyilvánult a bucsuzáson is. Dél előtt tíz óra körül gyűlt össze a tisztikar Bedő Albert államtitkárrel s amikor Miklós Ödön belépett hozzájuk, őszinte, lelkes éljenzés hangzott föl. Ahogy az ováció zaja elmúlt, Miklós Ödön bucsuzásképpen beszédet intézett a megjelentekhez.

A képviselőház összes ellenzéki pártjai értekezletet tartottak azzal a czéllal, hogy a meginduló költségvetési vitában álláspontjukat meghatározzák. Különös figyelmet érdemel a pártok kívüli képviselők értekezlete, a mely azzal a határozatával,

TÁRCZA.

A vér.

Írta: Meszlényi Antal.

(Folyt. és vége.)

Mikor megtudtam születésem titkát, odarohantam haldokló anyám ágyához, megragadtam kezét, felráztam örökálomra szunyádó lelkét: hadd hallja a gyermek átkát, ki anyját felelőssé teszi azért, mert atyátlan. Az átok folyt ajkaimról, mint egykor az imádság. És mikor anyám összekulcsolta kezét, mikor homlokán a halál verítéke megjelent, megboradtam látva, a mit tettem... Ő nem volt többé és én abbortultam hideg teteméhez.

Csókjaimmal árasztám el száraz, kiaszott kezét: költögettem... ébresztgettem... Nem ébredt... Tanítottam, neveltem, barátom: a bűn virasztott velem. Tanítottam, neveltem: a bűn azt sugá fülemben: kövesd anyád példáját. Küzdöttem a bűnnel. A rezomba nevettem. Te akarsz különb lenni anyádnál? És... hallgattam a bűnre. Nem volt erőm, bátorságom megmondani önnek, kinek a gyermeke vagyok.

Elhagyottan a bűn szegődött tanácsadómul. Megmutatta az utat. Ráléptem, azon haladok. Kivitettem a hálót: aranyhalak kerülnek bele. Gyémánt, arany, gyöngy hull az ölemből. Mindent bosszuért. Az anyámért. És most tudja bűnöm, hagyjon el. Én nem vagyok méltó arra, hogy a bűnből fölemeljen...

Endre megborzadva nézte eszményét gyalázatában. Fojtogatta a levegő itt bent, szabadba vágyott. Az ő becsületos lelkének meg kellett találnia a kibontakozást.

— Isten önnel, Délia. Nem teszek önnek szemrehányást. Boesásson meg, ha megbántottam. Nem volt jogom hozzá.

És a mint ez a boldogtalan ember elhagyta azt a fényes, pompás termet, melyben össztörött a szíve, mikor még hangzott lépteinek zaja a bolyhos lépcső kövezetén: az a szép bűnös teremtes sikoltva futott az ajtóhoz, hogy visszaszólítsa azt az embert. De hiába! kiáltását csak a falak viszhangozták.

E pillanatban komoránja lépett be.

— Bárá Makróczy kíván látogatást tenni.

Délia megigazitotta keblén a csipkediszt.

— Vezesd be.

Egy pillanat alatt rendbe szedte magát, csak sápadtsága árulta el lelkének belső harczeit.

— Délia, én ma feltűnően halvány! — rácsolta a báró.

— Üljön le, Friczi. Haragszom magára. Elhanyagol. Rátkán mutatkozik, mint a fehérr hólló.

— Tudja kedvesem, mióta a feleségem Meranból hazajött.

— Tebát papus kormány?

Délia megnyomta a villamos csengőt: Hozzon inasait.

... És Délia koezzintotta a báróval, itta a tüzes italt. Szerette volna kiverni a fejéből Endre emléket. De hiába gondolt másra. A régi emlékek, mint napnyugtával a csillagok, egyre nagyobb számban zibongtak agyában. Eszébe jutott a múlt, azok ártatlan örömei. És szilaj keserűség öntötte el lelkét.

Felkapta a telipoharat s fenéig hajtotta ki ujját.

A báró unottan kérdezte:

— Miért van olyan keserű hangulatban?

Semmi, vagy mégis!... tudja mit, szakítottam a gyermekkori ideállommal.

hogy a költségvetési felhatalmazást a Bánffy-kormány nem adja meg, csattanó választ ad a félhivatalos híresztelésekre.

Az új miniszter eskütétele. Kedden délelőtt tíz órakor tette le a király kezébe az esküt Darányi Ignác az új földmívelésügyi miniszter. Az ünnepi aktuson jelen voltak: báró Bánffy Dezső miniszterelnök és gróf Andrássy Aladár főkamarmester. Az esküment Barkassy Géza osztálytanácsos olvasta.

Képviselői beszámoló. A hajdunánási választókerület országgyűlési képviselője, Kovács József e hó elsején tartotta beszámolóját Hajdu-Dorogon. A képviselő beszámolójában kifejtette, hogy a szabadellvű cég alatt dolgozó kormány nem sok jót csinált, bizonyosan a választók meg hozzá gondolták, hogy Kovács ur sem csinálhatott sokkal többet.

Bölcseleti fakultás Debreczenben. Közlebről nyitották meg Kolozsvárt a theológiai fakultást s ismét arról veszünk hírt, hogy a reformátusoknak egy másik tanintézete, a bölcseleti fakultás immár a megvalósulás stádiumában áll. Debreczen a legnépesebb református város, a tiszántúli egyházkerületben van, a hol szintén a legtöbb református van az egyházkerületek között. A bölcseleti fakultás tehát, ha megalapítják, a mi különben kétségtelen, igen nagy egyházi és nemzeti miszsiót fog teljesíteni.

A tuzséri hipnotizőr. Megirtuk annak idején, hogy Neukomm Ferenc, a verscezi kútfuró ellen, aki szerencsétlen hipnotizálásával Salamon Ella halálát okozta, a királyi ügyész gondatlanságából okozott emberölés vádját emelte. Amint értesülünk, a nyíregyházi törvényszék már meghozta ebben az ügyben a végzést: Neukomm Ferenc ellen az eljárást megszüntette és a felmerült 176 forint 7 krajczár költséget az államkincstár terhére állapította meg. A királyi ügyész megfeleltette az ítéletet.

Családirító apa Szegeden. Szegedről rémes tett hírt vesszük. Eszünkbe juttatja az eset a kispesti családgyilkosságot; a kettő különben lényegében ugyanaz. Gárgyán Szilveszter szegedi illetőségű börtönőr, Rimaszombatban, a hol alkalmazva volt, lemészárolta családját s aztán önmagát pusztította el. Megölte nejét, a ki Kiss György szegedi építőmester leánya volt; két kis leányát és végül önmagát. Hogy a véréngző családfő elmezavarban, vagy hogy miért követte el borzasztó tettét, azt nem tudhatni.

Albániából érkező hírek szerint, ott egyáltalában nem állott még helyre a nyugalom. Mondják, hogy olasz emisszáriusok a mozgalmat tovább szítják, a mennyiben az albánoknak azt tanácsolják, hogy követeljék ugyanazokat a szabadalmakat, melyeket a szultán az örményeknek is engedélyezett. Minthogy az albánok a már hónapokkal ezelőtt a szultánhoz beadott kérvényre mindez ideig választ nem kaptak, igen el vannak keseredve a törökök ellen és egyes községekben a miatt véres verekedések is voltak. Az ország északi részében a hangulat a lehető legrosszabb és az elégedetlenek Bajirám Tzur, a hírneves főnököt választottak vezérükül, a ki a török uralmat sohasem ismerte el és a ki Ghia-kodetini hegyzsorosban egész függetlenül él. Jelemezz, hogy a nevezett igen nagy pénzösszeg felett rendelkezik és nagy mennyiségű, egészen új szerkezetű fegyverrel bír. Nyilvánvaló tehát, hogy a mozgalmat a külföld szítja.

A török lapok hivatalos kommunikék közölnek, melyben helytelenítik a szultán által már trónralépése óta terve vett és most végrehajtandó reformokra vonatkozó meggondolatlan kritikákat. A közlemény hangsúlyozza, hogy a kormány csakis azt akarja elérni, hogy megakadályozza azt, hogy egyik néptörzs a másik érdekeinek ártson.

Kormánykörökben mitsem tudnak arról, hogy Skutariban katolikusok és mohamedánok között összeütközések történtek volna.

Kormánykörök még mindig a leghatározottabban állítják, hogy a Kis-Ázsiában előfordult zavar-gásoknál az örmények voltak a támadó fél.

A háromszékvármegyei gazdasági kiállítás.

Az állatkiállítás kitüntetéseit a következőkben közöljük:

I. Lókiállítás.

Bíráló bizottság: Elnök M. Seethal Ferenc, Székely György, jegyző, Szentkereszt Béla báró, Mikes Zsigmond gróf, Kaszanitzky Béla százados, Schweikofszky Gusztáv százados, Schmidt Ede, cs. és kir. állatorvos és Kése Lajos, m. állatorvos, biz. tag.

Csikós kanczáknál.

Első díjat nyerte (50 kor.) Sylvester Aladár (Komolló). Második díjat: Szabó József (Bita, 40 kor.) Harmadik díjat: Kovács Sámuel (S.-Szentgyörgy, 30 korona). Negyedik díjat: Muzsnai József (Dálnok, 10 koronát). Ezekon kívül kitüntetésben részesültek, diszoklevéllel:

Béldi Tivadar (Bodola); Mikes Zsigmond gróf; Apor Ferenc (Kálnok); Miskolezi Vilmos (Páva); Gaál Zsigmondné (Dálnok); Császár Domokos (Sepsi-Szentgyörgy); Péter Gergely (Étfalva).

Diesérő oklevél nyertek: Balint Károly (Sepsi-Szentgyörgy); Szabó Bálint (Maksó); Szabó Mihály (Dálnok); Dóza Gyula (Hefalva).

1—3 éves kancza esikőként jutalmat nyertek: Első díjat: Both György körjegyző, (Zabola, 50 koronát). Második díjat: Bedő Gábor (Lisznyó, 30 koronát). Harmadik díjat: Imreh Miklós (Besenyő, 20 koronát.)

Diszoklevéllel tüntették ki Deák Imrét (Kovácsna), Reznek Lajos (Bikfalva).

Diesérő oklevéllel: Baka Lajos (Kézi-Vásárhely); Bérés János tanító (Tamásfalva); Csia Elek (Czofalva).

1—3 éves ménesikőként.

Első díjat: Imreh József (Aldoboly, 50 koronát). Második díjat: Hosszu Ferenc tanító (Kálnok, 30 koronát). Harmadik díjat: Apor Ferenc (Kálnok, 20 koronát).

Kettős igás fogatokért.

Első díjat: Dávid József, ev. ref. lelkész (Komolló, 40 koronát). Második díjat: Gáll Ferenc (Dálnok, 20 koronát). Harmadik díjat: ifj. Mihály András (Kálnok, 10 koronát).

II. Szarvasmarhák jutalmazása.

Bíráló bizottság: Újvárossy József elnök, Bogdán Arthur jegyző, Imreh Albert, Bányai Kristóf, Herepey Sándor, Balázs Károly állatorvos, biz. tagok. Községi bikákért jutalmat nyertek.

Első díjat: Réty község, 50 koronát. Második díjat: Feltorja község 30 koronát.

Magántulajdonok közül: Pulgor János (Aldoboly, 50 koronát). Lunguj István (Oltszem, 30 koronát). Onika Miklós (Bükszád, 20 koronát). Nagy Károly (Árkos, 10 koronát).

Diszoklevéllel tüntették ki: Imecs János (Altörja). Komán János (Aldoboly). Felső népiskola (Baróth). Újvárossy Domokos (Kökös). Temesváry János (Uzon). Kereszties Ferenc (Nagy-Baczon). Zátyi György (Kökös). Ütő Sándor (Árkos). Pulgor János (Aldoboly). Hadnagy Gyula (Dálnok). Ince Kálmán (Uzon). Péter Mihály (Aldoboly). Béldi Tivadar (Bodola).

Borjas tehénkért jutalomban részesültek.

Első díjat nem adták ki. Második díjat nyerte: Benkő János (Hefalva, 40 koronát). Harmadik díjat: Márkos József (Láborfalva, 30 koronát). Negyedik díjat visszatartották.

Üszökért jutalmat nyertek.

Első díjat Demeter Sándor (Kilyén, 50 koronát). Sylvester Aladár (Komolló, 30 koronát). Szakács József (Uzon, 20 koronát). Márkos László (Láborfalva, 10 koronát). Bartha Sámuel (Sepsi-Szentgyörgy, 10 koronát).

Sertések jutalmazása.

Bíráló bizottság elnöke: Temesváry János, ifj. Gödri Ferenc jegyző; biz. tagok: Hadnagy Gyula, Vajna István (martonfalvi).

Kanokért jutalomban részesültek.

Első díjban: Remenyik Kálmán Sepsi-Szentgyörgy, 20 korona. Második díjban: Sepsi-Szentkirály község (10 korona). Harmadik díjban: Balázs Gyula tanító (Fotos, 5 korona).

Koczáért.

Első díjban: Remenyik Kálmán (Sepsi-Szent-

György, 20 koronát.) Második díjban: Bartha Béla (Sepsi-Szentgyörgy, 10 korona.)

Juhokért.

Bíráló bizottság: Béldi Tivadar elnök. Miskolezi Vilmos jegyző: Imecs János, Hadnagy Vincez biz. tagok.

Kosok jutalmazása.

Első díjban részesült: Fénig Vaszi, bereczki lakos, raczka kosért, 10 korona. Második díjat: Ván-esa György (Árkos, 5 korona.)

Anyajuhokért.

Első díjat: Fénig Vaszi, bereczki juhász-gazda (10 koronát). Második díjat Kerekes Pál (S.-Szentkirály, 5 koronát).

Baromfiak kiállítása.

Bíráló bizottság: Deák Domokos elnök, Sipos Samu jegyző, Imreh Béla, Göncz Mózes, Boda Dénes, biz. tagok.

Jutalmaztatnak.

Első díjjal: Árva-fülszeretotház (Sepsi-Szentgyörgy, 10 korona); második díjjal: Szabó Vincez Dálnok (5 korona); harmadik díjjal: Sylvester József (Sepsi-Szentgyörgy, 3 korona.)

Diszoklevelet nyertek a pénzbeli jutalmazásról való lemondás révén, a kik különben a legelső díjazásokra érdemesítették magukat: Mihály Imre (Sepsi-Szentgyörgy), Béldi Eliz (Bodola), özv. Vitályos Bélané (Sepsi-Szentgyörgy.)

Az ezredéves kiállítás.

Magyarország legszebb vidékei.

Az ezredéves kiállítás, a mely bizonyára sok ezerrel esábitja Budapestre a külföldi vendégeket, kitűnő szolgálatot tesz majd a vidékek azzal, hogy különféle módon sorra bemutatja az ország legszebb vidékeit, a gyógyító- és üdülő-helyeket. Magyarország hogy-völgyes, vadregényes vidékei sorra váltakoznak majd az Alföld pompás legelőivel, Balaton-vidék tájaival. A bemutatás is különféle módon történik, de mindig teljes szépségükben szem elé tárva a szép tájakat. Elsőbbség is lesznek stereoszkopikus képek. Nagy, panoráma-szerű szekrények lesznek ezek, egyszerű forgató készülékkel, úgy hogy a néző egy-egy vidékről 40—50 képet is nézhet egymásután, az összes nevezetes épületeket, kiránduló helyeket, szebb pontokat, környéket nagy színes föl-vételekben. A nagyobb fürdőket, üdülő- és kirándulóhelyeket pedig külön fülkékben, plasztikai módon fogják bemutatni. Magyarország szebb helyei sorra következnek ezekben a diorámákban. Teljesen hű mintákban mutatják majd a vidék minden szépségét, hegyeket, völgyeket, erdőket, patakokat, fürdőket, épületeket, stb.

A tengerfenék világa.

Egyik kis esudája lesz az ezredéves kiállításnak. Egy kis előcsarnokból a földbe menő félig homályos barlang szerű folyosóba jut a látogató, s a mikor mind lejjebb és lejjebb megy, sziklatömbök, oszlopok, cseppkövek között találja magát misztikus félhomályban, temperált nedves, hűvös légkörben. Mintha egy ismeretlen világban, a tenger fenekén járna. S jobbrol-balról, fölül-alul üveg-falakon át egy esodálatos, sohasé látott világ tárul elője az elmésen, panoráma-szerűen megcsinált tengeri aquarium, benne a tenger fenekének bámulatos, eleven világával. A legváltozatosabb élet, a legesodásabb állatfajok. Emitt bizarr alaku halak, esikok, tühalak, tengeri ördögök, odább a folyton mozgó lágytestű polipok, esigák és kagylók között a tengeri-rózsák szárai lepik el a fenéket, kitarják tarka karjaikat, azután egy rezzenésre összebujnak s pereczekbe telik, a mig ujra kinyitják pompás, piros, narancssárga, zöld és kék szirmaikat. Tüskébrűkek, lomha tengeri csillagok hevernek szerte. Kagylóhéjak közt mászik visszafelé a remete-rák, tengeri uborkák hevernek a különös alaku algák közt. Hogy az illúzió teljes legyen, messze a háttérben egy óriás körkép lesz folytatásképp a tengerfenéknek, folyton mozgó, változó vetített képekkel. Egy elsüllyedt hajó széthullott roncsai fokozzák a kép hatását s körülötte mozognak, uszálnak a halak és meduzák, a tengerfenék esodálatos lakói eleven példányokban.

A magyar háziipar.

Az ezredéves kiállítás egyik legszebb és legüdvösebb feladata megösmertetni a magyar népet a világgal. A magyar népet, a maga teljes valóságá-

ban. A házat, a szobáját, a csürét, az ólját, a viselét, az életmódját, a szokásait, az erkölcsit és a két keze munkáját. Ennek a czélnak szentelik a kiállítás faluját, ötvennél több épületével és százon felül levő melléképületeivel. Erről a faluról még többször lesz alkalmunk beszélni, most csak egy nagy épületéről essék szó, a hol a magyar háziipar kerül bemutatásra. Maga az épület a pozsonyi városházának mása lesz s pozsonyi iparosok építik, egészen híven az eredeti nyomán. Négy nagy csoportra oszlik benne a kiállítás; ezek:

1. a fonó- és szövő-ipar;
2. fonások fűzvésszéből, hánscból, gyékényből, szalmából;
3. agyagipari czikkek;
4. faipari készítmények.

Mindenik csoport nemesak a készített tárgyak bemutatására szorítkozik, hanem egyszersmind teljes statisztikáját adja, hogy hány ember foglalkozik az illető háziiparral, hány férfi, nő, gyermek, mennyit tesz az évi termelés, s mennyi a munka keresete. De ezen felül, hogy a kiállítás képét változatossá s magát a kiállítást tanulságossá tegyék, bemutatják életnagyságu figurákkal és csoportokon a készítés módját is. Az agyagipari csoportban például egy tűzálló téglából összerakott kis házikó lesz, a melyben a papírmasszából élethűen utánzott zsaluzsányi fazekas korongján tálakat és bögréket készít, egy másik csoportban az asszony meg a fiu az agyagot veri, áztatja és gyurja a fazekas kezéhez; egy harmadik pedig a kész fazekakat, tálakat, bögréket rakosgatja és helyezi el. A fonó- és szövő-ipari csoportban látnivaló lesz a torontáli szőnyeget szövő asszony a szövőszékével, a varrottast készítő bányfihunyadi nő, a felvidéki csipkeverő leány. A vessző és hánsc fonó-csoportban látható lesz a dorogmai kosárfonó család munkássága, azon kezdve, mikor a család ifjabb tagjai hantani kezdik a fűzvésszőt s végig minden procezzuszon, amint a készülő kosár kézzel-kézre jár s végre a család fejének a kezéből kerül ki, mint formás, kész kosár. Ugyanis látható lesz egy hajdu-nánási szalmakalap-készítő család s egy bátfai gyerekjátékok, babákat, fa-faragásokat csináló familia. A bábukat mind az illető vidék ruháiba öltöztetik s a szükséges ruhákat, eszközöket, szerszámokat már fel is hozatták Budapestre.

CSARNOK.

Jámor Están egyházi levelei a szerkesztőhez.

LXXXVII.

Téns Szerkesztő Ur!

Hála Istennek már vége vagyon a szentegyház politikai zimoriumnak, most már minden szabad, az zsidó és lehet becsületes keresztény s az keresztény ember eslehet zsidó. Szabad az vallás s csak éppeg az a baj, hogy nem szabad a válás. Már a sok jó dolog között, én nem tudom, hogy minek kellett egy esomó paragrafusból lánczot készíteni a szegény házos emberek kezeire. Mert kérem szeretettel, az dolog úgy áll, hogy az mig az szentegyházbeli házosságot divatozott, az én kedves Petronellám csak az tejes esiprokat verte az fejemhez, az mikoron az ő asszonyi indulata úgy hozta magával, de miótától fogvást az pogári házassodás elkövetkedzett, komisz kutbeli vizvel önt nyakon. Ez már ojan sirtés, mit nem lehessen eltűnni. El es mentem az fiskárius urhoz s aszontam, hogy hejből választasson el engem azon rőszemőjtől. Az prókator aszondá, hogy jól vagyon, de hát vagyon-e okom reája. Én elmon-tam az esetemet, de neki ez nem volt elegendő, met mivelhogy az levizollést az törvény nem veszi jóba s azét nem választ el senkit. Hát tessén akkor leformátus ok mián az válópert megindítani, mert mivelhogy erőtetés fojtán vettem el az feleségemet, mit Opra Jóska s Pakucs Están megés bigonyithatnak, hogy tudniillik istenben boldogult apám uram aszonta, hogy szája vág, ha el nem veszem Petronellát. Persze az fiskáriusnak ez sem vót elegendő, met aszongya, hogy most minden kutyá futy miún nem választják a hitős társokat, mert az anyakőnyűvezető és az téns törvénszék egy kézre jáczodnak s az, mit az egyik 10 szóval meg-bogoz, az másik 10 árkus papirosra kíván írást,

hogy azt megódja. Kérdezte asztot es az fiskárius, hogy nem vettem-e észre, hogy feleségem más ember fiával kujtorog. Erre es asztot kellett mondjam, hogy ninesen tudásom rólla, met hát az téns törvénszék úgy sem hinné el, hogy ojan vén asz-szony ojan ügyibevaló férfiju mellett, az miljen én vagyok, mást szeressen. Ennél fogvást az fiskárius asztot tanácsolta, hogy ha el akarok vállalni, vegyek egy busángot s ródaljam meg jó alaposan az feleségemet s inkább az fejit üssem, hogy meg ne sántuljon s mikor eszténgad annyét kapott, mennyit az paragrafus megkővén, lódtam ki az utezára s akkor mindnyá elváltasz az törvény.

Hát, ha ő lőszén az erősebb — kérdezem — s én kapok többesekét, akkor mi lőszén? Akkor es elváltasz — mondá ő. Most már kérem szeretettel, az legközelebbi alkalmatossággal egy paragrafusra valót kellene az én drága Petronellámra rá-vern, hogy megboldogulhassak, met mivelhogy erőst elhatároztam, hogy minden letteféléképen unijó színű pántikás házasságot kell csinálnom.

Addig es kántor komám nagyobb bátorságnak okáét innánk egy cseppet.

Kárbahágó, 1895. nov. 6.

Maradtam
tisztelőtel becsütelvel
Jámor Están
egyházi.

Ujdonságok.

— **Uj püspök.** Gyurácz Ferencz, pápai lelkész Poszvátk Sándor, soproni theologiai tanárral szemben 11 szótöbbséggel a dunántúli evang. egyházkerület püspökévé választottat.

— **Választás.** Kézdi-Vásárhelyt mult szerdán választattak meg a törvényhatósági bizottsági tagok. Megválasztattak: Bartók Károly, polgármester és Kovács János, földbirtokos az eddigi képviselők és pedig mindketten megkapván a összes szavazatokat.

— **Időjárásunk** állandóan onyhe és kellemes. Felhők jönnek, felhők mennek, de azért esőnk — mi a mostani időjárás végét jelentené — ninesen. A hőmérő állása nappal 10—15 R°.

— **Háromszékvármegye törvényhatósági tisztújítása** f. év december 17-én lesz. A vármegye főispánjának lapunk mai számában olvasható pályázati hirdetménye szerint a törvényhatóságná rendszerezített alispáni, főjegyzői, két aljegyzői, pénztárnoki, pénz ellenőri, tisztí ügyészi, négy járási főszolgabírói, hat járási szolgabírói állás fog betölteni. A pályázatok december 15-éig Hatolykai Pótsa József, főispán urhoz nyujtandók be, a pályázati hirdetményben foglalt feltételek mellett.

— **Halálozás.** Kőkőssi Árpád, sepsi-szentgyörgyi ügyvéd, hosszas, sorvasztó betegség után f. hó 7-én reggel 4 órakor megszűnt élni.

— **Magyar színészet.** 1896. évi január 1-étől kezdve magyar színelőadások fognak tartatni Brásóban. Monori Sándor, színigazgató, ki jelenleg Szamos-Ujváron tart előadásokat, a jelzett időre mintegy husz előadás tartása czéljából társulatával oda érkezik.

— **Törvényhatósági bizottsági tag választás,** a léczfalvai választó kerületben, f. hó 6-án Bodor Zsigmond kiküldött elnök elnökle alatt tartatott meg. A választás nagyobb hullámokat vert, mint az a léczfalvai választó kerületben szokás volt, mert S. Gyulai Károly, ifj. Gotsmán Mihály és Sipos Sámuel, a fiu árva- és szeretetház igazgatója állítottak ki a küzdőterre. Az igazatmegvallva, két előbbi a bizalom elnyerhetéséért egy kis alkotmányos költésőtől sem riadtak vissza s a választást megelőző napon és éjjlen csakugyan igyekeztek a nép bizalmát saját személyük felé irányítani; de nem használt semmit, mert Sipos Sámuel neve fényesen került ki az urnából. Beadatott 78 szavazat, melyből S. Gyulai Károlyra 15, Gotsmán Mihályra 21 és Sipos Sámuelre 42 szavazat esett.

— **Kovácsnán** e hó 6-án volt a megyei képviselők választása. Az élénk érdeklődés mellett lefolyt szavazás eredménye már a délelőtti órákban előre látható volt. Tekintélyes szavazattöbbséggel Csia György, ny. kir. aljárásbíró és Deák Sámuel, szolgabíró urak választattak meg a jövő hat éves ciklusra.

— **Tűz.** Csütörtökön délután fél három órakor tűzilárma volt Kovácsnán. Éppen akkor nagy szél uralgott, s így nem esodt, ha a vészharang kongása nagy panikot okozott. Szerencsére csak egy kevés szalma égett, melyet hamar sikerült eloltani, s a nagyobb veszedelelnnek eleje vététt. A tüzet cséplőgéptől eredetnek állítják. A kár nagyon csekély.

— **Öngyilkosság.** Flagner Adolf brassói mé-száros felakasztotta magát Fellegvár-sor 3. sz. alatt lévő házában. Özvegy ember volt, jegyben járt, de jegyese elhagyta s máshoz ment nőül. Ez vitte őt a halálba.

— **Nyilvános számadás és köszönet.** A kézdivásárhelyi jótékony-nőgyelet f. év okt. 26-án tartotta meg az idényen első fillérestélyét, melyen befolyt belépti díjból 11 frt 70 kr., felülfizetésből 10 frt 50 kr. összesen: 22 frt 20 kr. Felülfizetni a következők voltak szívesek: Dr. Balogh Vendel 4 frt 70 kr, özv. Nagy Mózesné, ifj. Jakab Istvánné 1—1 frt, Kovács Amál, Jancsó Ida 40—40 kr, Szabó Frigyes, Kabdebó Ferencz, Schön N. ifj. Málnásy Kristóf, Varga Vilmos, Morvai (hadnagy), Szőcs János N. N., Nagy János, Máté Mihály, Szőcs Bálint, Jancsó József, Bartuschek N., Balogh János, X. Y. 20—20 krt. Fogadják a nemes adakozók szíves köszönetünket. K.-Vásárhely, 1895. okt. 28-án. Kiss Károlyné, n. e. p.

Tudományos apróságok.

Napszámos katonák.

A hosszú fogyóvros békének egy nagyon saját-ságos következménye az az intézkedés, a melyet az orosz kormány léptetett életbe a hadseregnél. Mint-hogy a katona semmi hasznos dolgot nem végez és az államnak csak pénzébe kerül, megengedik, hogy egész ezredek mezei munkára szegődhessenek el magánosokhoz. Aratás idejében lehet is látni egyen-ruhás katonákat, a kik hetekig dolgoznak egy-egy nagybirtokosnál s ott kapnak teljes ellátást és bért, mint a többi munkás. Az orosz tisztok örülnek ennek, mert ez alatt az idő alatt az egész szolgálát csak annyiból áll, hogy fel kell ügyelni a logénységre. E mellett aránylag jó ellátást is kapnak. A legénység is szereti, ha bérért kell dolgozni, mert nines olyan szigorú rendszabályoknak alávetve, mint a kaszárnyaszolgálat alatt. Eddig a katonaságot csak nyaranta boesátották a magánosok szolgálatába, most azonban a kormány elrendelte, hogy a legénység télen is elszegődjék bér munkára, s az 1895. évre meg is egyeztek az orosz vasutttársaságokkal, hogy az előforduló hóhányásokra a katonaságot fogják szerződtetni s már a bért is megállapították. E szerint a törzstisztek 5 rubelt, a tisztok 3 rubelt, az altisztek 1 és fél rubelt és a legénység 1 rubelt kap; azonkívül naponkint mindegyik húst és teát vagy bort is kap.

HIRDETÉSEK.

Örök áron eladó.

Kovácsna községben (Vajnafalván, közvetlen a sétatérrel szemben) helyilel együtt eladó egy üzlethelyiséggel bíró s 8 szobából álló lakás, a hozzá tartozó kamarával, nyári konyhával, kettős pinezével, istállóval és csürrel, az udvaron borviz kuttal és a bolsőség-hez járó apró épületekkel együtt. Kíváncsra még a hozzá tartozó szántóföldek is eladók.

Tudakozódások Kovácsnán

Csutak Ferencz,
adószedő urnál eszközölhetők.
152 1-1.

Sz. 5049 con ex 4989-895

Sz. 1149-895.

tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A közdi-vásárhelyi királyi törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, köz-
hírré teszi, hogy k.-polyáni Simon
János és társai végrehajtónak oda-
való ifj. Gáspár Antal végrehajtást
szenvető elleni 105 forint tőkeköve-
telés s járulékaik iránt végrehajtási
ügyében a k.-polyáni községben fekvő,
a k.-polyánközségi 986 sz. tjkben fog-
lalt A +200¹/₂ hrsz. 330frt 1 kr. becsér-
tékű ingatlanokra az árverést fennebb
ezennel megállapított kikiáltási árban
elrendelte és hogy fennebb megjelölt
ingatlanok az 1895. év november
hó 22-ik napján délelőtt 9
órákor Kézdi-Polyán község házá-
nál megtartandó nyilvános árve-
résen megállapított kikiáltási áron
alól is eladatni fognak. Az árverezni
szándékozók tartoznak az ingatlanok
beesésének 10 százalékát készpénzben
vagy az 1881. LX. t. ez. 42 §-ában
jelzett árfolyammal számított és az
1881. évi november hó 1-én 333.
sz. a kelt I. M. rendelet 8 §-ban
kijelölt óvadékképes értékpapírban
a kiküldött kezéhez letenniavagy az
1881. LX. t. ez. 170 §. értelmében
a bánatpénznek a bíróságnál előle-
ges elhelyezéséről kiállított szabály-
szerű térítvényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék mint, telek-
könyvi hatóság.

Kézdi-Vásárhelytől, 1895. szept.
hó 8-án. **Gaal István,**
153 1-1 kirendelt egyes bír.

Pályázati hirdetmény.

Az 1886 évi XXI. t. ez. 70 §. ér-
ményben választás alá eső tisztviselői
állásokra a kormányzatomra bízott
Háromszék vármegye törvényhatósá-
gánál rendszeresített:

- 1) Alispán
- 2) Főjegyző
- 3) 2 aljegyző
- 4) Pénztárnok
- 5) Pénztári ellenőr
- 6) Árvászéki elnök
- 7) 2 árvászéki elnök
- 8) Árvászéki jegyző
- 9) Tisztai ügyész
- 10) 4 járási főszolgabíró

11) 6 járási szolgabíró állásokra a
jövahagyott törv. szabályrendeletben
megállapított illetmények mellett
pályázatot nyitok.

Felhívom mindazokat, kik ezen állá-
sok valamelyikére folyamodni ohaj-
tanak, hogy kellően felszerelt pályá-
zati kérésüket az 1883 évi I. t. ez.
ben előírt képesítésüket igazoló ok-
mányaikkal folyó év december hó
15-éig bezárólag hozzám annyival bi-
zonyosabban adják be, mert később
érkező folyamodványok tekintetbe
nem vétetnek.

Kelt S.-Sztgyörgy, 1895. nov. 5-én.

Potsa József,
főispán

Védjegy.

F E R E N C Z.**Pálinka (Sós borszesz)****VÉRTES** gyógyszer-féle

használatban a leghatasosabb.

Egy üveg 1 és 2 korona.

Kapható: K.-Vásárhelyen Kovács Fe-
rencz ur gyógyszerészében, a hol azonki-
vül raktáron vannak a Sas-gyógytár világ-
hírné szerekből következők: Dr. Heuffel-féle
gyomor-esszencia; Dr. Heuffel-féle vértisz-
tító labdacok; Süssapilla kivonat; bá-
nati növénygye; Herkulesfürdői közs-
vényeszes; injekció és kapszula vegetales;
lugosi házi kenőcs; fülolaj; szemviz; an-
gel-esudabálszum; antibetán stb.

Vértés Lajos,Sas-gyógytár, Lugoson 8^a sz.**H I R D E T M É N Y.**

A magyar osztálysorsjáték második osztályának húzása december 6-án kezdődik és december 14-éig tart.

Az első osztályban ki nem húzott osztálysorsjegyeknek ezen húzáshoz szükséges megújítása, minden további jogok el-
vesztésének terhe mellett, november 26-ig eszközözlendő és pedig kizárólag a sorsjegyeken jelzett elárusítónál.

Teljes sorsjegyek, melyek az első osztályban nem nyertek, a második húzásban résztvesznek a nélkül, hogy ezek meg-
újításának szüksége fenforogna.

Vételsorsjegyek — a mig a készlet tart — és pedig: egy egész sorsjegy 80 koronaért, egy tized sorsjegy 8 koronaért és
egy huszad sorsjegy 4 koronaért az ismert elárusítóknál kaphatók, a kik egyszersmind mindennemű felvilágosítással szolgál-
nak. Megrendelésekkel kérjük ezekhez (nem hozzánk) fordulni.

Budapest, 1895. november 1-én.

MAGYAR OSZTÁLYSORSJÁTÉK IGAZGATÓSÁGA.**Egy millió Nyeremények**

1,000.000 korona nyerhető a legszerencsésebb esetben az

államilag

jövahagyott

MAGYAR OSZTÁLYSORSJÁTÉKON
melynek nagy nyereményhúzása

1895. december 6-14 ejtetik meg.

Vétel-sorsjegyek:

I egész 40 frt I tized 4 frt.

I fél 20 I huszad 2

(Portó fejében 5 kr, ajánlott levélért 15 kr és nyereményjegyzékért 10 kr fizetendő.)

Ajánlja és szétküldi postautalvány ellenében vagy után-
vételt is

	jutalom	á	600000	korona	600000	korona
1	nyeremény	á	400000	"	400000	"
1	"	á	200000	"	200000	"
1	"	á	100000	"	100000	"
1	"	á	50000	"	50000	"
2	"	á	20000	"	40000	"
2	"	á	15000	"	30000	"
4	"	á	10000	"	40000	"
10	"	á	8000	"	80000	"
27	"	á	6000	"	162000	"
100	"	á	2000	"	200000	"
200	"	á	1000	"	200000	"
1150	"	á	200	"	230000	"
20000	"	á	100	"	2000000	"
21499				nyeremény	4.332.000	korona

HEINTZE KÁROLY fő-elárusító,**BUDAPEST,**

Szervita-tér 3.

Sürgöny-czim: Lottoheintze Budapest

Hogy a tisztelt közönség különböző számú több sorsjegy birtokában nagyobb nyereménykilátásokhoz jusson, — öt vagy ennél több
sorsjegy bevásárlásánál a sorsjegyeket egymástól teljesen eltérő számokat állítok össze tetszés szerinti egész, fél, tized és huszad sorsjegyekből — a
fenti árakon.

149 1-3

Nyomatott ifj. Jancsó Mózesnél K.-Vásárhelytől.